

AGENTSCHAP UITBETALING GROEIPAKKET

Beslissing Geschillencommissie nr. 2022/85 van 30 september 2022

INLEIDENDE SAMENVATTING

Schoolverlater – Terugvordering Groeipakket - Onverschuldigde betaling - Sociale uitkering – Fout van de uitbetalingsactor

De Geschillencommissie toetst de noties 'fout van de uitbetalingsactor' en 'rekenschap geven' in het kader van een terugvordering van het Groeipakket voor een schoolverlater. In casu oordeelt de Geschillencommissie dat de terugvordering van de onverschuldigde betaling terecht is en aan de onverschuldigde betaling geen fout van de uitbetalingsactor ten grondslag ligt.

Opgroeien

Opgroeien

Geschillencommissie Groeipakket

Hallepoortlaan 27

1060 BRUSSEL

opgroeien.be

groeipakket.be/geschillencommissie

OPGROEIEN REGIE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

BESLISSING

NR. 2022/085

30 september 2022

REPERTORIUMNR. GC/22/A0143

INZAKE : Mevrouw, wonende te,

- Verzoekster -

TEGEN :

....., met maatschappelijke zetel te,

- Verwerende partij -

1. Over het procedureverloop:

Gelet op het verzoek dat per e-mail d.d. 15 juni 2022 door verzoekster bij de Geschillencommissie¹ werd ingediend, gericht tegen de beslissing van verwerende partij d.d. 17 mei 2022;

¹ Bij de bepalingen van artikel 104, 1^e lid van het Decreet van 27 april 2018 (tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid) werd er bij Kind en Gezin (Opgroeien Regie) een geschillencommissie ingericht. In toepassing van het 2^e lid van voormeld artikel kan er tegen de beslissing van de uitbetalingsfactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan na afloop van de termijn waarin hij op

Gelet op de beslissing van de Geschillencommissie d.d. 27 juni 2022 waarbij aan verzoekster de ontvankelijkheid van het verzoek werd meegedeeld;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen op deze zitting van 30 september 2022 kunnen komen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde kunnen laten vertegenwoordigen;

Gelet op het feit dat verzoekster signaleerde niet te kunnen deelnemen aan de zitting van 30 september 2022 omwille van medische redenen;

Gelet op het feit dat de verwerende partij niet op de zitting van 30 september 2022 is verschenen of zich heeft laten vertegenwoordigen;

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak:

De verwerende partij betaalde het Groeipakket voor (°..... 1996) aan verzoekster, eerst als bijslagtrekkende, en met ingang van oktober 2019, als begunstigde.

Na stopzetting van de studies door de jongere in het academiejaar 2017-2018 (bachelor ergotherapie) betaalde de verwerende partij verder het Groeipakket uit in diens hoedanigheid van schoolverlater. Deze periode liep tot en met juli 2019. Vanaf augustus 2019 was er geen recht meer.

Na ontvangst in juli 2021 van de DmFa-gegevens betreffende de tewerkstelling van de jongere voor de periode oktober tot en met december 2019, heeft de verwerende partij het dossier herzien: het bedrag van 471,99 euro (basisbedrag) en 71,73 euro (sociale toeslag), dat eerst in beraad was gehouden wegens een vermoeden van tewerkstelling, kon toch uitbetaald worden omdat het vermoeden van tewerkstelling van meer dan 80 uur niet bevestigd werd door de binnengekomen gegevens.

Vanaf mei 2022 was een controle mogelijk op de sociale uitkeringen: toen bleek dat er een werkloosheidsvergoeding uitbetaald werd tijdens de periode oktober tot en met december 2019, hetgeen een beletsel vormt voor het recht op Groeipakket, reden waarom een onverschuldigde betaling werd vastgesteld.

Bij bestreden beslissing van 17 mei 2022 heeft de verwerende partij vervolgens het Groeipakket voor de maanden oktober, november en december 2019, voor een bedrag van 471,99 euro (basisbedrag) en 71,73 euro (sociale toeslag) van verzoekster teruggevorderd.

Verzoekster gaat niet akkoord dat zij het Groeipakket voor voormelde maanden dient terug te betalen. Zij zou naar eigen zeggen de verwerende partij onverwijld en meermaals telefonisch hebben gemeld dat haar zoon 'studeerde via de VDAB'. Ze kreeg naar eigen zeggen aan de telefoon de mededeling dat dit zeker correct was en ze met niets moest inzitten, dat dit waarschijnlijk over achterstallige bedragen ging (toen ze opnieuw een bedrag uitgekeerd kreeg na een stopzetting van de betaling), en dat ze op beide oren mocht slapen. Zij is dan ook van oordeel dat zij niet verantwoordelijk kan worden gesteld, reden waarom zij bij de Geschillencommissie beroep aantekent tegen de terugvorderingsbeslissing van de verwerende partij d.d. 17 mei 2022. Ze meent

dat verwerende partij een grote fout begaan heeft en verwijst naar de artikelen 92 en 103 van het Groeipakketdecreet. Ze sluit haar klacht af met de vraag om af te zien van de terugvordering.

3. Standpunt van verzoekster:

De verzoekster verwoordde haar grieven per e-mail d.d. 15 juni 2022 als volgt:

“3 jaar geleden werd er ons een bedrag toegekend van 471.99€. Blijkbaar kindergeld voor mijn zoon Ergens vond ik dat verdacht omdat

studeerde via de VDAB waardoor ik onmiddellijk opbelde naar Volgens de mevrouw aan de telefoon moest ik echter met niks inzitten en was dat zeker correct. Ze vertelde me zelfs dat mijn ex man ook nog een bedrag zou ontvangen.

Een poos later ontving ik opnieuw een bedrag van 71.73€ en toen stopten de betalingen....K vertrouwde het helemaal niet meer en belde opnieuw naar, ze stelden me gerust en zeiden dat dit waarschijnlijk over achterstallige bedragen ging maar dat ik op beide oren mocht slapen.

Al sedert 2007 ben ik gescheiden, had 2 studerende kinderen op kot en probeerde de eindjes aan elkaar te knopen. Iedere maand is het rekenen en tellen en dan nog hopen we soms dat de maand vlug om is om geen herinneringskosten te ontvangen.

U kunt zich voorstellen dat zulke misverstanden me behoorlijk van de kaart brachten.

De vakantieplannen op een camping aan de kust mogen we annuleren

Ik werk aan een klachtendienst van een meubelafdeling en moesten we 3 jaar later een brief sturen om te laten weten dat hun salon 500€ duurder was door een misverstand van de zaak dan werd ik sowieso van bepaalde klanten uitgescholden en werd het een rechtszaak.

Ik begrijp dat dit waarschijnlijk de wetgeving is en de persoon in kwestie massaal brieven verstuurd na 3 jaar maar het moet menselijk blijven.

Wat artikel 92 en 103 betekenen helpt me niet om de toestand te aanvaarden , ik weet enkel dat er een grote fout gebeurd is en wij de dupe zijn.

Bij deze hoop ik en vraag ik u om af te zien van de terugvordering.”

4. Standpunt van verwerende partij:

- **bestreden beslissing d.d. 17 mei 2022 van de verwerende partij aan de verzoekster:**

De verwerende partij motiveerde haar beslissing d.d. 17 mei 2022 aan de verzoekster als volgt:

“We hebben jouw recht op het Groeipakket opnieuw onderzocht over de periode van 10/2019 tot 12/2019. We hebben vastgesteld dat je een bedrag van 471,99 EUR kreeg waar je geen recht op had.

Jongeren die een sociale uitkering ontvangen tijdens de periode waarin zij onderwijs of een vorming volgen, hebben geen recht op het Groeipakket. ontving tijdens de maanden oktober, november en december 2019 een werkloosheidsuitkering. Hierdoor heeft hij voor de maanden oktober, november en december 2019 geen recht op het Groeipakket. (artikel 8, §2, 3°, Groeipakketdecreet en artikel 29 BVR Rechtgevend kind)

(...)

Concreet betekent dit dat wij een bedrag van 471,99 EUR van je terugvorderen (Art.92/Art. 103,§1 Decreet Groeipakket). (...)

Wij houden 10% in op de volgende betalingen die je van ons ontvangt (Art.103,§1, van het Decreet Groeipakket). (...)”

- e-mail van 12 juli 2022 van de verwerende partij aan het secretariaat van de Geschillencommissie:

Per e-mail van 12 juli 2022 deelde de verwerende partij aan het secretariaat van de Geschillencommissie haar standpunt en argumentatie m.b.t. deze betwisting als volgt mee:

‘Er zijn voor de behandeling van deze zaak twee dossiers relevant: het BT-dossier (.....) en het BGK-dossier (.....). Nadat in augustus en september 2019 geen recht meer had moest bij een nieuwe opening van het recht een begunstigenkern opgestart worden.

In het BT-dossier:

01/2019 tot 07/2019: werkzoekende schoolverlater in toekenningsperiode maar met een beletsel (+ 80 u/maand of 240 u/kwartaal). Vanaf augustus 2019 geen recht meer.

In het BGK-dossier:

10/2019 tot 08/2020: student niet-hoger onderwijs maar met een sociale uitkering als beletsel en in dezelfde periode blijkbaar ook student hoger onderwijs (inschrijving 29 studiepunten).

09/2020 tot 05/2021 student hoger onderwijs (inschrijving voor 47 studiepunten) maar met een sociale uitkering als beletsel.

Vanaf juni 2021 geen recht maar want 25 +.

Voor de periode januari 2020 tot juni 2021 werd niet meer betaald omwille van de vermoede tewerkstelling. De betrokkenen werden hiervan 4 keer (2 maal een brief met 2 maal een herinnering) op de hoogte gebracht met de vraag (naast informatie over de voorwaarden zoals het feit dat een sociale uitkering een beletsel is) om ons meer informatie te bezorgen als dat dienstig was voor het dossier (zie bijlagen). Wij beschikken niet over informatie die zou aantonen dat een dossierbeheerder

van tot tweemaal toe zou hebben gezegd dat met de controle van de DMFA alles definitief OK was.

Oorspronkelijk werd voor de maanden oktober tot december 2019 niets uitbetaald omdat er een vermoeden was van tewerkstelling. In juli 2021 konden we dan de DMFA voor deze periode verwerken en omdat er geen bevestiging kwam van een mogelijke tewerkstelling van meer dan 80 uur, kon er bijbetaald worden.

Vervolgens werden vanaf mei 2022 de sociale uitkeringen gecontroleerd want dit was tot dan toe (net zoals bij de DMFA eerder) nog niet mogelijk. Hieruit bleek dat het kind in de periode oktober tot december 2019 een werkloosheidsuitkering genoot. Die is in gevolge art. 29, § 1 van het besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de diverse hoedanigheden van het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen een beletsel voor de toekenning van de gezinsbijslag.

In de bijlage kan je de volgende brieven vinden:

Positieve regulbrief (trigger DMFA-controle)

13/07/2021: €71,73 sociale toeslag betaald (16/07/2021) voor de maanden 10-12/2019

13/07/2021: €471,99 basistoelag betaald (16/07/2021) voor de maanden 10-12/2019

Negatieve regulbrief (trigger controle sociale uitkering)

17/05/2022: € 71,73 sociale toeslag teruggevorderd voor de maanden 10-12/2019

17/05/2022: € 471,99 basistoelag teruggevorderd voor de maanden 10-12/2019'

5. Beoordeling in rechte:

De betwisting in casu gaat over de terugvordering van het Groeipakket voor de maanden oktober tot en met december 2019, omdat naderhand bleek dat tijdens die maanden een sociale uitkering ontving, waarbij verzoekster de verwerende partij in kennis zou hebben gesteld van de studie van haar zoon via de VDAB, waarvoor hij een werkloosheidsvergoeding kreeg.

5.1. Regelgeving inzake het recht op Groeipakket voor +18-jarigen

Art. 8, §2 Groeipakketdecreet bepaalt:

§2. Het kind, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, geeft recht op gezinsbijslagen:
1° tot en met de maand waarin het 18 jaar wordt;

2° tot en met de maand waarin het 21 jaar wordt als het een specifieke ondersteuningsbehoefte heeft als vermeld in artikel 16;

3° tot en met de maand waarin het kind 25 jaar wordt als het leerling, student, stagiair of schoolverlater is, overeenkomstig de door de Vlaamse Regering bepaalde voorwaarden en met behoud van de toepassing van punt 1° en 2° (onderlijning van het secretariaat);

(...)

De Memorie van toelichting betreffende artikel 8, §2, eerste lid Groeipakketdecreet bepaalt als volgt:

“Artikel 8, § 2, eerste lid regelt de periode waarin een kind recht geeft op gezinsbijslagen. Die regeling stemt grotendeels overeen met de huidige regeling uit de Algemene kinderbijslagwet. Een verschilpunt is dat in de Algemene kinderbijslagwet wordt bepaald dat een kind recht geeft op gezinsbijslagen tot en met augustus van het jaar waarin het 18 jaar wordt, terwijl in artikel 8, § 2, wordt voorzien dat een kind recht geeft op gezinsbijslagen tot en met de maand waarin het 18 jaar wordt.

Ingevolge het advies van de Raad van State wordt hierbij verduidelijkt dat er een cascade vervat zit in de toepassing van de tweede paragraaf van dit artikel. Deze cascade bestaat er uit dat de bepalingen uit punt 1° en 2° voorrang hebben op de bepalingen uit punt 3°. Ter verduidelijking: het wil niet zeggen dat omdat een kind leerling of student is op een leeftijd jonger dan 18 jaar (of 21 jaar bij toepassing van punt 2°), dat de verdere voorwaarden die onder punt 3° zullen voorzien worden door de Vlaamse Regering, ook van toepassing zouden zijn op de kinderen uit punt 1° en 2°”.

De uitvoeringsmodaliteiten zijn terug te vinden in het Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 5 oktober 2018 tot vaststelling van de diverse hoedanigheden van het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen (hierna BVR Rechtgevend kind genoemd).

Artikel 29 BVR Rechtgevend kind bepaalt:

“§1. De winstgevende activiteit van het kind dat onderwijs volgt of een vorming doorloopt, leidt tot de schorsing van de gezinsbijslagen, tenzij die activiteit:

1° gedurende maximaal 475 uur, waarvoor een verminderde sociale bijdrage verschuldigd is, uitgeoefend wordt in het kader van een arbeidsovereenkomst voor studenten als vermeld in titel VII van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten;

2° in een maand niet meer dan tachtig uren uitgeoefend wordt in het kader van elke tewerkstelling, die geen tewerkstelling is als vermeld in punt 1°;

3° uitgeoefend wordt door een kind als zelfstandige en daarbij geen bijdragen verschuldigd is als een zelfstandige in hoofdberoep.

Als het kind dat onderwijs volgt of een vorming doorloopt, een sociale uitkering ontvangt op basis van een Belgische of buitenlandse regeling over ziekte, invaliditeit, arbeidsongevallen, beroepsziekten, werkloosheid of loopbaanonderbreking als vermeld in hoofdstuk IV, afdeling 5, van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, worden de gezinsbijslagen geschorst voor de maand waarop de uitkering betrekking heeft. Als het een sociale uitkering

ontvangt die voortvloeit uit een tewerkstelling tijdens een systeem van alternerend leren of een bezoldigde stageovereenkomst, worden de maandelijkse gezinsbijslagen niet geschorst.

§2. De tewerkstelling die het kind dat een systeem van alternerend leren en werken volgt, uitoefent in het kader van de praktische opleiding op de werkplek, of die het kind uitoefent tijdens een bezoldigde stageovereenkomst, worden niet beschouwd als een winstgevende activiteit. Met betrekking tot de voorwaarden gesteld in het eerste lid van de eerste paragraaf van dit artikel, moeten de voorwaarden uit artikel 1, 2°, derde zin van het Koninklijk Besluit van 14 juli 1995 waarbij sommige categorieën studenten uit het toepassingsgebied van Titel VII van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten worden gesloten, vervuld worden in hoofde van de leerling die een systeem van alternerend leren en werken volgt.”

Cf. Bisnota BVR Rechtgevend kind – principiële goedkeuring – VR 13.07.2018

“Afdeling 3. Gemeenschappelijke bepalingen voor afdeling 1 en 2

Artikel 29

Dit artikel bepaalt onder welke voorwaarden een winstgevende activiteit kan worden uitgeoefend door een kind dat niet-hoger en/of hoger onderwijs volgt.

Een van de voornaamste knelpunten in de huidige toepassing is het feit dat er onvoldoende afstemming is met de regelgeving inzake studentenarbeid. De verschillende toepassing waarbij voor het jobstudentenstatuut er een tewerkstelling van 475 uur per jaar wordt aanvaard, die soms tot problemen leidde voor de toepassing van de 240-uurnorm per kwartaal, wordt opgeheven. Zo kunnen ouders niet langer geconfronteerd worden met terugvordering wanneer hun kinderen wel in orde waren voor de RSZ – regelgeving, maar niet voor de kinderbijslagregelgeving, wat tot veel onbegrip leidt.

Er wordt evenwel geen onbeperkte arbeid toegelaten naast deze jobstudentenarbeid, scholieren en studenten moeten immers voldoende tijd aan hun studie kunnen besteden. De huidige 240-uurnorm per kwartaal, wordt hervormd tot en 80-uur norm per maand. Dit komt tegemoet aan de huidige problematiek die vele ouders bij het afstuderen van hun kinderen ondervinden. Zo zal een afgestudeerd kind, dat in augustus bv. een vakantiejob doet, en vanaf september voltijds begint te werken, zijn recht op kinderbijslag verliezen voor het volledige kwartaal, dus van juli t.e.m. september. Dit betekent dus een terugvordering, ook voor de maand juli. Deze administratieve overlast voor ouders wordt weggewerkt en de situatie (en eventuele terugvordering) wordt maand per maand bekeken.

Daarnaast ondermijnen we ook het vrij initiatief niet en kunnen student-zelfstandigen, maar ook studenten die een bijberoep als zelfstandige hebben, toch nog recht hebben op gezinsbijslagen.

Enkel de kinderen die zelfstandige in hoofdberoep zijn worden uitgesloten van de toepassing van de gezinsbijslagen.

Voor het deeltijds onderwijs en het alternerend leren, gelden de bepalingen van het koninklijk besluit van 14 juli 1995 waarbij sommige categorieën studenten uit het toepassingsgebied van Titel VII van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten worden gesloten. De tewerkstelling van een kind dat een systeem van alternerend leren volgt of een bezoldigde stageovereenkomst heeft, wordt niet meegeteld als winstgevende activiteit.

Voor zowel het voltijds als het deeltijds onderwijs geldt bovendien dat het ontvangen van een sociale uitkering op basis van een Belgische of buitenlandse regeling betreffende ziekte, invaliditeit, arbeidsongevallen, beroepsziekten, werkloosheid of loopbaanonderbreking bedoeld in hoofdstuk IV, afdeling 5, van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, leidt tot de schorsing van de toekenning van de gezinsbijslag.

De sociale uitkering die een kind ontvangt ten gevolge van een tewerkstelling tijdens een systeem van alternerend leren of een bezoldigde stageovereenkomst, vormt evenwel geen belemmering.

(...)

5.2. Administratieve onderrichtingen

Uit de Toelichtingsnota nr. 14 d.d. 25.9.2019 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket blijken de volgende administratieve onderrichtingen voor de uitbetalingsactoren:

“In deze toelichtingsnota worden enkele richtlijnen verduidelijkt die in het Groeipakket worden voorzien voor kinderen + 18 jaar met een voorwaardelijk recht. Er wordt dieper ingegaan op de voorwaarden die moeten worden vervuld om na het onvoorwaardelijk recht verder een recht te hebben op de gezinsbijslag voorzien binnen het Groeipakket. Zowel de overgangsbepalingen als de algemene bepalingen voorzien binnen het Groeipakket worden toegelicht.

In het kort: *Er is binnen het Groeipakket een onvoorwaardelijk recht tot en met het einde van de maand waarin de jongere de leeftijd van 18 jaar bereikt en mits voldaan aan de voorwaarden in art. 8 van het Groeipakketdecreet. Vanaf de leeftijd van 18 jaar dient er naast de voorwaarden beschreven in art. 8, § 1 en §3 van het Groeipakketdecreet te worden voldaan aan bijkomende voorwaarden inzake studies, schoolverlater of specifieke ondersteuningsbehoefte (artikel 8, §2, 2° tot 4° van het decreet)*

- *Leerlingen in het secundair onderwijs: ingeschreven zijn voor minstens 17 lesuren*
- *Studenten hoger onderwijs: ingeschreven zijn voor minstens 27 studiepunten*

(...)

Na het einde van het onvoorwaardelijk recht of het beëindigen van de studies kan de jongere nog gedurende maximaal 12 maanden een recht hebben als schoolverlater.

Naast bovenstaande voorwaarden, dient de jongere ook te voldoen aan de voorwaarden betreft het uitvoeren van een winstgevendende activiteit:

- *Maximaal 475 uren per kalenderjaar werken als student (verminderde sociale bijdrage)*
- *Daarnaast per maand maximaal 80 uren werken (geen verminderde sociale bijdrage)*
- *Geen activiteit uitoefenen als zelfstandige in hoofdberoep (volledige sociale bijdrage)*

(...)

- **3. Recht als leerling/student**

(...)

- *3. 2. Leerling/Student – voltijdse studies*
- *De voorwaarden inzake studies blijven nagenoeg ongewijzigd. De interpretaties genomen op basis van het KB tot 10 augustus 2005, blijven tot nader order gelden.*
- *Er zijn 2 wijzigingen ten gronde, namelijk:*
 - *de regeling voor de student met een inschrijving van minder dan 27 studiepunten in een diplomajaar - per opleidingscyclus (artikel 24§3 BVR) – zie rubriek 3.4. hierna*
 - *de zieke leerling/student – zie rubriek 3.5 hierna*
- *Er dient een enkele evaluatie te gebeuren voor de toegelaten activiteit en sociale uitkering:*

<p>Enige evaluatie o.b.v. art. 29 BVR</p>	<p>Toegelaten activiteit</p>	<ul style="list-style-type: none"> - 475 uren als jobstudent per kalenderjaar; - ≤ 80 uren per maand met contract gewone RSZ-bijdragen; - zelfstandige niet in hoofdberoep.
<p>Sociale uitkering</p>	<p>Uitkering in een van de volgende regelingen: ziekte, arbeidsongevallen, beroepsziekten, loopbaanonderbreking, of werkloosheid brengt de schorsing voor de volledige maand met zich mee.</p>	

(...)

Voor leerlingen of studenten die in het school-/academiejaar 2019/2020 verder studeren is er tijdens het 3de kwartaal van 2019 geen beperking inzake tewerkstelling.

- *Indien de student terzelfdertijd tijdens hetzelfde school-/academiejaar een opleiding in het niet-hoger onderwijs als in het hoger onderwijs volgt, dan eindigt de zomervakantie op 30.09.2019 (...).*
- *Overzicht van de dubbele evaluatie toegelaten activiteit:*

Enige evaluatie o.b.v. art. 29 BVR	Toegelaten activiteit	<ul style="list-style-type: none"> - 475 uren als jobstudent per kalenderjaar; - ≤ 80 uren per maand met contract gewone RSZ-bijdragen; - zelfstandige niet in hoofdberoep.
Sociale uitkering	Uitkering in een van de volgende regelingen: ziekte, arbeidsongevallen, beroepsziekten, loopbaanonderbreking, of werkloosheid brengt de schorsing voor de volledige maand met zich mee.	

3.3. Overgangsbepaling

Voor de evaluatie van de toegelaten activiteit en sociale uitkering wordt een overgangsbepaling vooropgesteld voor leerlingen en studenten die op 31.12.2018 de hoedanigheid als leerling of student hebben en die deze hoedanigheid gedurende het resterende school-, academiejaar 2018/2019 behouden:

Er wordt in eerste instantie een onderzoek ingesteld op basis van de nieuwe bepalingen van artikel 29 BVR. Indien dit een schorsing van de betaling met zich meebrengt **en het kind recht had op kinderbijslag op 31 december 2018,** dient nog een tweede evaluatie uitgevoerd te worden overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 13 en 14 van het KB van 10 augustus 2005, d.w.z. de 240-uren regeling.

Deze 240-urenregeling geldt tot:

- 31 augustus 2019 voor de leerlingen die hun studies niet-hoger onderwijs beëindigen op het einde van het school hoger onderwijs beëindigen op het einde van het schooljaar 2018/2019;
- 30 september 2019 voor de studenten die hun studies hoger onderwijs beëindigen op het einde van het schooljaar 2018/2019;

Voor leerlingen of studenten die in het school-/academiejaar 2019/2020 verder studeren is er tijdens het 3de kwartaal van 2019 geen beperking inzake tewerkstelling.

Indien de student terzelfdertijd tijdens hetzelfde school-/academiejaar een opleiding in het niet-hoger onderwijs als in het hoger onderwijs volgt, dan eindigt de zomervakantie op 30.09.2019 (meest voordelig).

Overzicht van de dubbele evaluatie toegelaten activiteit:

Eerste evaluatie o.b.v. art. 29 BVR	Toegelaten activiteit	<ul style="list-style-type: none"> - 475 uren als jobstudent per kalenderjaar; - ≤ 80 uren per;
-------------------------------------	-----------------------	---

		<ul style="list-style-type: none"> - zelfstandige niet in hoofdberoep; - elke activiteit in het kader van deeltijds leren/deeltijds werken en in het kader van een leerovereenkomst.
Sociale uitkering	<ul style="list-style-type: none"> - Uitkering in een van de volgende regelingen: ziekte, arbeidsongevallen, beroepsziekten, loopbaanonderbreking, of werkloosheid brengt de schorsing voor de volledige maand met zich mee. Behalve: een uitkering die voortvloeit uit alternerend leren/werken/leerovereenkomst vormt geen beletsel. De inschakelingsuitkering vormt dus geen beletsel, ongeacht het bedrag ervan. 	
Tweede evaluatie o.b.v. KB van 10.08.2005	Toegelaten activiteit	Voor kinderen met recht op kinderbijslag op 31.12.2018: toepassing 240-urennorm.
Sociale uitkering	<p>Tot einde van de zomervakantie blijft een sociale uitkering die voortvloeit uit een toegelaten activiteit in de zin van het KB van 10.08.2005 toegelaten.</p> <p>Let wel: overeenkomstig de richtlijnen gegeven met de dienstbrief 996/59 van 24 maart 2003 moet de toegelaten winstgevende activiteit verricht vóór de sociale uitkering geëvalueerd worden, concreet de</p>	

	<p>winstgevende activiteit verricht in het kwartaal voorafgaand aan dat waarin de uitkering valt.</p> <p>! Inschakelingsuitkering brengt de schorsing voor de volledige maand mee.</p>	
--	--	--

Voorbeelden

- *Student op 31 december 2018. Afgestudeerd in hoger onderwijs einde 2018/2019 en begint een tewerkstelling met gewone RSZ-bijdragen vanaf 1 september 2019 (meer dan 80 uren in september 2019, maar minder dan 240 uren in 3^e kwartaal 2019). Recht tot 30 september 2019.*
- *Student op 31 december 2018. Afgestudeerd hoger onderwijs einde 2018/2019 en werkt voltijds als jobstudent (475-urenregeling) in juli 2019 en met een gewoon contract vanaf 1 september 2019 (meer dan 80 uren). Werk als jobstudent en ander werk samen meer dan 240 uren. Recht tot 31 augustus 2019 op basis van de bepalingen van artikel 29 BVR.*
- *Student op 31 december 2018 en verder in het schooljaar 2018/2019. In het schooljaar 2019/2020 worden de hogere studies voortgezet. Er is een tewerkstelling met een gewoon contract (met RSZ-bijdragen) van 1 juli 2019 tot 30 september 2019. Recht tot 30 september 2019 omdat artikel 13 van het KB van 10.8.2005 bepaalt dat elke tewerkstelling in het 3^e kwartaal toegelaten is, als de jongere na de vakantie zijn studies voortzet.*

(...).”

Bijlage 1 d.d. 25.02.2021 bij de Toelichtingsnota nr. 14: winstgevende activiteit

(...)

Vanaf de leeftijd van 18 jaar (of 21 jaar) is het recht verbonden aan een aantal voorwaarden:

- (...)
- *Hoger Onderwijs: inschrijving van minstens 27 studiepunten of minder dan 24 studiepunten in een diplomajaar.*
- (..)
- *Schoolverlater: nog 12 maanden recht als voldaan aan de algemene voorwaarden hieronder*

Gemeenschappelijke voorwaarden die geen beletsel vormen voor de uitbetaling:

- *Maximaal 475 uren per kalenderjaar werken als student (een arbeidsovereenkomst voor studenten zoals vermeld in titel VII van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten)*
- *Daarnaast nog maximaal 80 uren per maand werken als werknemer³*

- *Werken als zelfstandige waarbij geen bijdragen verschuldigd zijn als zelfstandige in hoofdberoep.*

(...)

Er wordt geen rekening gehouden met inkomsten.

2. Winstgevende activiteit

*Binnen het Groeipakket wordt er voor de vaststelling of een tewerkstelling een beletsel vormt voor de student of de schoolverlater getoetst of de tewerkstelling voldoet aan de 80-urennorm. Dit betekent dat de student/schoolverlater per maand niet meer dan 80 uren per maand **effectieve prestaties levert**.*

Er wordt geen rekening gehouden met ontvangen vergoedingen en inkomsten.

Tewerkstellingen waarvoor geen DMFA-gegevens worden ontvangen, worden niet in rekenschap genomen en worden beschouwd als een toegelaten activiteit.

(...).”

5.3. Toepassing in huidig dossier

5.3.1. Recht op Groeipakket voor als leerling

Voor (° 1996) was er tot en met juli 2019 recht als schoolverlater. Met ingang van augustus 2019 was er geen recht meer.

Met ingang van oktober 2019 kon het recht weer onderzocht worden op grond van de elektronische schoolattesten die binnengelopen waren.

Uit de toelichting door de verwerende partij blijkt er Groeipakket te zijn uitbetaald in de hoedanigheid van leerling (cf. de gegevens opgevraagd d.d. 12 september 2022 bij verwerende partij tonen in de groeipakketapplicatie een inschrijving in het secundair onderwijs op 24 oktober 2019; verzoekster spreekt over een ‘studie bij de VDAB’).

Schooljaar
2019-2020

Volgnr. ◦	Schooljaar	Status	Type onderwijs	Instelling	Admin. groep id	Geldigheidsdatum	Inschrijving	Uitschrijving	STP	Diplomajaar	Separ		
> 2	2019-2020	Wijziging aantal studiepunten	Hoger onderwijs	103771	130944	07/02/2020	28/01/2020		29	Nee	/		
> 1	2019-2020	Inschrijving	Secundair onderwijs	132191	37044	24/10/2019	24/10/2019	/	/		Ja		

2 records
Totaal aantal studiepunten
29
Studiepunten codes
/
 Afstudeerjaar (bij controle einde schooljaar moet er geen inschrijving zijn op 30/06 om te voldoen)

Uit de gegevens in de databank KRING blijkt dat hij een werkloosheidsuitkering genoot voor de maanden oktober tot en met december 2019.

Verzoekster stelt dat ze, toen ze drie jaar geleden een bedrag gezinstoelagen uitbetaald kreeg, telefonisch contact opnam met verwerende partij om te melden dat haar zoon een studie bezig was bij de VDAB met de vraag of alles toch wel correct verliep en hij er toch wel recht op had (daar is echter geen precies bewijs van terug te vinden in het dossier; de Geschillencommissie merkt hierbij overigens op dat het bedrag dat overeenstemt met de periode oktober tot en met december 2019, kwestieuze periode in het geschil, pas vorig jaar betaald werd, in juli 2021; verzoekster kon dit dus drie jaar geleden nog niet gemeld hebben...).

Na het meermaals opvragen door het secretariaat (per e-mail d.d. 15 september 2022 herinnerd op 21 en 27 september 2022) van meer gedetailleerde info bij verzoekster, blijkt dat *‘..... maandelijks 400 euro kreeg toen hij via de vdab les volgde’*.

Uit het telefonisch onderhoud van het secretariaat van de Geschillencommissie met verzoekster d.d. 28 september 2022 blijkt dat de verzoekster, die door een onverwachte, zware operatie, niet eerder informatie kon geven, zich vergiste qua timing: de studie bij de VDAB gaat over de periode vanaf januari 2020, toen de zoon van verzoekster een opleiding graduaat orthopedagogie aanvatte. Dit was mogelijk door een samenwerking tussen VDAB en de hogeschool waarbij hij tegelijk een vergoeding van de VDAB kreeg voor de aankoop van boeken enz. Hier wordt niet verder op ingegaan want hierover bestaat geen betwisting.

Verzoekster herinnert zich van de periode ervoor, die o.i. de kwestieuze periode in het geschil is, dat haar zoon via een interimcontract in een rusthuis te was tewerkgesteld en daar logistieke taken uitvoerde; door een zware fout met grote gevolgen, te wijten aan zijn ADD-problematiek, werd zijn contract met onmiddellijke ingang beëindigd en is het inderdaad mogelijk dat hij enkele weken werkloosheidsvergoeding ontvangen heeft. Mevrouw heeft geen verklaring voor zijn inschrijving in het secundair onderwijs in die periode.

Na het telefoongesprek laat mevrouw per e-mail weten dat deze tewerkstelling in het rusthuis reeds beëindigd was in augustus 2019, dus van geen belang voor de kwestieuze periode. (*‘Net gebeld naar en blijkbaar werkte er van 20 dec 2018 tot 23 aug 2019.’*)

Zoals hierboven opgemerkt, werd de kwestieuze periode in het geschil, de maanden oktober tot en met december 2019 eerst in beraad gehouden, wegens een vermoeden van tewerkstelling. Toen deze gegevens via de DmFa-flux beschikbaar waren in 2021, en er blijkbaar toch geen tewerkstelling was die de toegelaten norm overschreed van meer dan 80 u. per maand, werden de achterstallige bedragen betaald in juli 2021.

Toen in 2022 echter ook de gegevens over de sociale uitkeringen via de DmFa beschikbaar waren, bleek echter dat er een sociale uitkering (werkloosheidsvergoeding) uitbetaald was, die een beletsel vormt met de gezinstoelagen.

Zowel in maart 2020 (plus herinneringsbrief), als in juli 2020 (plus herinneringsbrief) werd verzoekster door de verwerende partij per brief geïnformeerd over de voorwaarden voor het recht op gezinsbijslag voor jongeren tussen 18 en 25 jaar. Hierbij werd meegedeeld dat het recht kon onderzocht worden met ingang van oktober 2019.

Er werd in deze brieven vastgesteld dat het kind blijkbaar in oktober 2019 ingeschreven was in het secundair onderwijs, maar dat er ook een tewerkstelling bleek, en dat men meer informatie moest verstrekken over het aantal gepresteerde uren, en ook meegedeeld dat het krijgen van een sociale uitkering een beletsel vormt voor het recht op gezinstoelagen in het kader van het groeppakket.

Aldus vermeldde de brief d.d. 31 maart 2020 van verwerende partij aan verzoekster als volgt:

“(...) Het dossier voor is al een tijd afgesloten (einde recht).

Wij hebben echter elektronische schoolattesten ontvangen en onderzoeken het nieuw recht op Groeipakket vanaf oktober 2019.

Volgens deze attesten is op 24/10/2019 ingeschreven in het secundair onderwijs en vanaf 28/01/2020 in het hoger onderwijs voor 29 studiepunten. Wij hebben geen uitschrijving van het secundair onderwijs ontvangen.

Daarnaast stellen we vast dat tewerkgesteld is.

De winstgevende activiteit van het kind dat onderwijs volgt of een vorming doorloopt, leidt tot de schorsing van de gezinsbijslagen, tenzij die activiteit:

- *Gedurende maximaal 475 uur wordt uitgeoefend in het kader van arbeidsovereenkomst voor studenten;*
- *Gedurende een kalendermaand niet meer dan 80 uur wordt uitgeoefend;*
- *Uitgeoefend wordt door een kind als zelfstandige en daarbij geen bijdragen verschuldigd is als een zelfstandige in hoofdberoep;*
- *Uitgeoefend wordt tijdens een bezoldigde stageovereenkomst;*
- *Uitgeoefend wordt door een student in het alternerend leren, in het kader van praktische opleiding op de werkplek.*

Vormt wel een beletsel (geen recht):

Ontvangen van sociale uitkering op basis van een Belgische of buitenlandse regeling betreffende ziekte, invaliditeit, arbeidsongevallen, beroepsziekten, werkloosheid of loopbaanonderbreking.

Gelieve ons mee te delen tot welke datum student was in het secundair onderwijs en of al dan niet verder tewerkgesteld is of uitkeringen ontvangt, hoeveel uren hij gewerkt heeft in het 4de kwartaal 2019 en het 1ste kwartaal 2020 en ons hiervan een bewijs te bezorgen aub.

In afwachting houden we de betalingen in beraad. (...)"

5.3.2. Terugvordering van het Groeipakket voor

In casu is naderhand n.a.v. de ontvangst van de gegevens over de sociale uitkeringen in juli 2021 door de verwerende partij vastgesteld dat voor de maanden oktober, november en december 2019 een sociale uitkering uitbetaald kreeg, zodat niet bleek te zijn voldaan aan de voorwaarde van artikel 29, tweede lid BVR Rechtgevend kind.

De verwerende partij heeft met de beslissing d.d. 17 mei 2022 een bedrag van in totaal 471,99 euro en 71,73 euro teruggevorderd van de verzoekster voor de maanden oktober tot en met december 2019. Het betreft het basisbedrag en sociale toeslag voor het kind, die Groeipakket ontving als leerling; omwille van de sociale uitkering was er bijgevolg geen recht op het Groeipakket.

Uit voorliggend verzoek blijkt dat de verzoekster in wezen niet betwist dat er voor voornoemde maanden geen Groeipakket kan worden toegekend gezien het recht op de werkloosheidsvergoeding. Ze weigert echter de ten onrechte ontvangen bedragen terug te betalen omdat zij reeds, naar eigen zeggen drie jaar geleden, dus in het najaar 2019, zou gemeld hebben dat haar zoon 'een studie volgde via de VDAB'.

Cf. Haar schrijven per e-mail d.d. 14 juni 2022:

'3 jaar geleden werd er ons een bedrag toegekend van 471.99€. Blijkbaar kindergeld voor mijn zoon Ergens vond ik dat verdacht omdat studeerde via de VDAB waardoor ik onmiddellijk opbelde naar

De betwisting betreft bijgevolg in eerste instantie de opportuniteit van de terugvordering daar de verzoekster de verwerende partij telefonisch erop attent zou gemaakt hebben of er toch nog wel recht was op het Groeipakket.

5.4. Opportuniteit van de terugvordering van onverschuldigd betaald Groeipakket

5.4.1. Algemene principes

- **Artikel 1376 BW en artikel 103, §1, eerste lid, Groeipakketdecreet:**

Conform de bepalingen van artikel 1376 BW is diegene die per vergissing of met zijn weten iets ontvangen heeft dat hem niet verschuldigd was, verplicht het terug te geven aan diegene van wie hij het onverschuldigde heeft ontvangen.

In dezelfde zin bepaalt artikel 103, §1, eerste lid Groeipakketdecreet:

“Onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd, behalve in de gevallen waarin een dergelijke terugvordering wordt uitgesloten door dit decreet, door inhoudingen, verricht door de uitbetalingsactor, overeenkomstig het bepaalde in artikel 1410, §4, van het Gerechtelijk Wetboek, op nog te betalen toelagen in het kader van het gezinsbeleid.”

- **Fout van de uitbetalingsactor: artikel 92, §1, 1° en 2° lid Groeipakketdecreet:**

De bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet vormen een uitzondering op dit algemene principe van de terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in de mate dat wordt gesteld dat:

“Als de uitbetalingsactor vaststelt dat een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid aangetast is door een juridische of materiële fout, trekt hij die beslissing in en neemt hij op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de ingetrokken beslissing is ingegaan of had moeten ingaan, met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 2 van deze titel.

Als het gaat om een fout van de uitbetalingsactor, waarvan de begunstigde zich normaal geen rekenschap kan geven, en het bedrag van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid kleiner is dan het bedrag dat aanvankelijk was toegekend, neemt de uitbetalingsactor een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan.”

De Memorie van toelichting betreffende het Groeipakketdecreet bevat hierover de volgende toelichting:

“Dit artikel regelt de situatie waarin een beslissing van een uitbetalingsactor aangetast is door een juridische of materiële fout.

De uitbetalingsactor die een juridische of materiële fout vaststelt, trekt de oorspronkelijke beslissing in en neemt een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op datum van de oorspronkelijke beslissing.

Van bovenstaand principe wordt afgeweken wanneer de fout te wijten is aan de uitbetalingsactor en het bedrag waarop de begunstigde recht heeft op grond van de nieuwe beslissing kleiner is dan wat aanvankelijk was toegekend. In dat geval heeft de nieuwe beslissing enkel uitwerking voor de toekomst. De ratio legis is duidelijk dat de begunstigde niet de gevolgen moet dragen van een fout van de uitbetalingsactor. Het moet echter gaan om een fout die de begunstigde redelijkerwijze niet kon opmerken.

Indien een begunstigde bijvoorbeeld een bedrag ontvangt waarvan hij redelijkerwijze moest beseffen dat hij daarop geen recht had, dan zal de nieuwe beslissing wel uitwerking hebben op datum van de oorspronkelijke beslissing en kan dus geen toepassing gemaakt worden van de uitzondering.”

- **Rechtspraak en administratieve praktijk:**

Voor het toepasselijke referentiekader inzake rechtspraak en administratieve praktijk verwijst de Geschillencommissie naar de eerdere beslissing nr. 2019/017 d.d. 22.11.2019 van de Geschillencommissie waarin verwezen werd naar de administratieve onderrichtingen in het kader van de Algemene Kinderbijslagwet die volgens het Agentschap Uitbetaling Groeipakket nog steeds instructief kunnen zijn.

Tot en met 31 december 2018 golden onder de toepassing van de federale Algemene Kinderbijslagwet gelijklopende bepalingen, terug te vinden in artikel 17 van het Handvest van de Sociaal Verzekerde (ingevoerd bij Wet van 11 april 1995 – verder HSV genoemd) die stellen dat:

‘Wanneer vastgesteld wordt dat de beslissing aangetast is door een juridische of materiële vergissing, neemt de instelling van sociale zekerheid op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de verbeterde beslissing had moeten ingaan, onverminderd de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake verjaring.

*Onverminderd de toepassing van artikel 18, heeft de nieuwe beslissing, **indien de vergissing aan de instelling van sociale zekerheid te wijten is, uitwerking op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan, als het recht op de prestatie kleiner is dan het aanvankelijk toegekende recht.***

*Het vorige lid is niet van toepassing indien de sociaal verzekerde weet of moest weten, in de zin van het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen, **dat hij geen recht heeft of meer heeft op het gehele bedrag van de prestatie.**’*

In dit kader kan wat betreft de voormelde bepalingen van artikel 17 HSV worden verwezen naar de reeds bestaande rechtspraak waar zich een duidelijke tendens voordeed om te concluderen dat de sociaal verzekerde gelet op de complexiteit van de regelgeving niet kan geacht worden te weten of te moeten weten dat hij/zij al dan niet recht had op het onverschuldigde bedrag wanneer zij/zij te goeder trouw was en dat hij/zij erop mag vertrouwen dat de socialezekerheidsinstelling de juiste beslissing neemt en correct uitbetaalt.

Omgekeerd werd doorgaans geoordeeld dat er wél tot terugvordering kan worden overgegaan indien de sociaal verzekerde niet te goeder trouw was, waaromtrent de bewijslast bij de socialezekerheidsinstelling ligt (zie bvb. arrest van het Arbeidshof te Antwerpen van 15 maart 2013 A.R. 2012/AH/227; vonnis van de Arbeidsrechtbank van Nijvel, afdeling Waver van 28 juli 2015 A.R. 14/3052/A; vonnis van de Arbeidsrechtbank van Gent, afdeling Sint-Niklaas van 16 januari 2015 A.R. 14/1092/A en arrest van het Arbeidshof te Luik, afdeling Luik van 7 mei 2018 A.R. 2017/AL/122).

In de administratieve praktijk werd er door de kinderbijslagfondsen bij de toepassing van de bepalingen van artikel 17 HSV eveneens naar gestreefd om bij een fout van het kinderbijslagfonds enkel terug te vorderen indien het vermoeden van de goede trouw van de sociaal verzekerde kon worden weerlegd (zie de omzendbrief CO nr. 1402 van 26 februari 2015).

Betreffende de bepaling van de goede trouw kan worden verwezen naar de omzendbrief CO nr. 1360 van 20 juli 2006 (administratieve onderrichting FAMIFED), punt 2.2 waar wordt gesteld:

'De wet wilde een sociaal verzekerde die te goeder trouw was, selectief beschermen tegen foutieve handelingen van de administratie. Deze voorwaarde van goede trouw is enkel vervuld wanneer de sociaal verzekerde niet kon twijfelen aan de gegrondheid van de beslissing tot uitbetaling die ten onrechte werd genomen ten opzichte van hem.

De wettekst die het feit van 'weten of moeten weten' voorziet, duidt aan dat men het standpunt moet innemen van een sociaal verzekerde die handelt met 'normale voorzichtigheid en toewijding', en niet dat van de concrete sociaal verzekerde die de onverschuldigde betaling ontving. Zo heeft het feit geen weerslag dat de concrete sociaal verzekerde het slachtoffer was van omstandigheden (ziekte, zwakzinnigheid, gebrekkige kennis van de taal,...) die op het moment van de betaling zijn begrip konden schaden.

De materie zal geval per geval moeten geëvalueerd worden.

Als algemene regel kan men stellen dat de bijslagtrekkende 'wist of moest weten' als hij:

- een/de onverschuldigde bijslag ontving wegens frauduleuze handelingen of valse of bewust onjuiste verklaringen afgelegd door hem;
- voor de onverschuldigde betaling bijzondere of algemene informatie had (controleformulieren met precisies over een bepaalde situatie die de sociaal verzekerde kende) die de pertinentie weerlegt van de later ten onrechte genomen beslissing tot toekenning;
- wegens de aard van de betaling zelf (o.a. dubbele betaling van een zelfde bedrag aan kinderbijslag voor eenzelfde periode; kennisgeving van de toekenning van een sociale toeslag terwijl de rechthebbende zich niet in een dergelijke situatie bevindt,...) onmogelijk niet op de hoogte kon zijn van het onverschuldigde karakter van de betaling.'

De meest recente administratieve onderrichtingen zijn terug te vinden in de Toelichtingsnota nr. 19 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket d.d. 18 mei 2021 betreffende de vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en de Vlabel-procedure:

“3. Terugvordering onverschuldigde betalingen

3.1. Uitgangspunt: alle onverschuldigd betaalde toelagen terugvorderen

Alle onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden door de uitbetalingsactoren teruggevorderd, behalve in de gevallen die o.b.v. het Groeipakketdecreet zijn uitgesloten.

(...)

3.3. Onverschuldigde betalingen: categorieën A t.e.m. E

Juridische of materiële fouten die aan de basis van een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid liggen, brengen onverschuldigde betalingen met zich mee.

Onverschuldigde betalingen zijn betalingen waarbij de decretale bepalingen en reglementeringen niet correct zijn toegepast. Elke onverschuldigde betaling wordt ingedeeld in een categorie op basis van zijn oorzaak. Deze indeling is noodzakelijk om te bepalen of een onverschuldigd bedrag al dan niet moet teruggevorderd worden.

(...)”

5.4.2. Toepassing van de voormelde principes inzake terugvordering bij fout van de administratie

De Geschillencommissie benadrukt dat voornoemde bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet enkel van toepassing zijn indien er effectief een juridische of materiële fout van de uitbetalingsactor blijkt die ten grondslag ligt aan de terugvordering. Vervolgens moet worden nagegaan of de betrokkene zich normaal geen rekenschap kan geven van die fout, om te bepalen of het onverschuldigde bedrag al dan niet kan worden teruggevorderd.

a) Mogelijke fout van de uitbetalingsactor

De verwerende partij verduidelijkte in de toelichting van haar standpunt per e-mail van 12 juli 2022 wat volgt:

“Voor de periode januari 2020 tot juni 2021 werd niet meer betaald omwille van de vermoede tewerkstelling. De betrokkenen werden hiervan 4 keer (2 maal een brief met 2 maal een herinnering) op de hoogte gebracht met de vraag (naast informatie over de voorwaarden zoals het feit dat een sociale uitkering een beletsel is) om ons meer informatie te bezorgen als dat dienstig was voor het dossier (zie bijlagen).

Wij beschikken niet over informatie die zou aantonen dat een dossierbeheerder van tot tweemaal toe zou hebben gezegd dat met de controle van de DMFA alles definitief OK was. “

De verzoekster i.c. stelt in haar verzoek dat zij de verwerende partij begin drie jaar geleden, dus in het najaar 2019 telefonisch op de hoogte bracht van de studie bij de VDAB van

Verwerende partij vindt daar echter geen weerslag of bewijs van terug in het dossier.

De Geschillencommissie acht het enerzijds niet onmogelijk dat verzoekster met de verwerende partij contact heeft opgenomen, wel met die bedenking dat de timing niet lijkt te kloppen: de betaling voor de kwestieuze periode is pas in juli 2021 gebeurd, bijgevolg kan verzoekster in 2019 met verwerende partij daarvoor nog geen contact hebben opgenomen en kon ze toen de uitbetalingsactor niet attent gemaakt hebben op de ‘studie bij de VDAB’. Verder ligt er ook geen bewijs voor van de telefonische communicatie; op grond van de stukken in het dossier kan geen uitsluitel gegeven worden of er telefonische communicatie geweest is tussen de verzoekster en de verwerende partij.

Volgens de verwerende partij heeft verzoekster geen enkele keer gereageerd op de brieven die haar werden verstuurd in 2020, evenmin op de herinneringen, met de vraag om informatie te geven over een tewerkstelling die werd vastgesteld, over het aantal gepresteerde uren daarvan, over het al of niet krijgen van een sociale uitkering, enz.

Alle elementen samen in acht genomen, kan de Geschillencommissie besluiten dat er **geen fout** van de verwerende partij ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen, vermits verwerende partij meermaals gevraagd heeft om de nodige informatie te bezorgen toen ze het recht wilde onderzoeken m.i.v. oktober 2019 ingevolge de elektronische fluxen die zij binnenkreeg over de schoolattesten met de inschrijving in het secundair onderwijs, en zij de betalingen voorlopig in beletsel had gezet, zodanig dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet in casu geen toepassing kan vinden.

5.5. Afzien van terugvordering

De verzoekster geeft in haar verzoek aan dat zij als gescheiden moeder met twee studerende kinderen op kot, de eindjes probeert aan elkaar te knopen en het betwiste bedrag niet kan terugbetalen. Ze vraagt expliciet om af te zien van de terugvordering.

De Geschillencommissie stelt vast dat artikel 13 BVR Rechten en plichten begunstigden recent werd gewijzigd². Meer bepaald werden de volgende wijzigingen aangebracht:

- Artikel 13, derde lid werd vervangen door wat volgt:
“In het tweede lid, 1°, wordt verstaan onder te goeder trouw: zich in een *behartenswaardige positie bevinden.*”;

² Cf. artikel 20 van het Besluit d.d. [11 februari 2022 van de Vlaamse Regering tot vaststelling van maatregelen voor gelegenheidsarbeiders voor de periode van 1 april 2020 tot en met 30 september 2021 ten gevolge van de uitbraak van het COVID-19-virus, wat betreft de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en tot wijziging van diverse besluiten over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid \(BS 15.03.2022, in werking getreden op 25.03.2022\).](#)

- tussen het derde en het vierde lid, werd een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:
“De minister bepaalt de wijze waarop de goede trouw, vermeld in het tweede lid, 1°, in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen wordt vastgesteld.”;

De Geschillencommissie besluit dat de verwerende partij zal moeten nagaan in welke mate er inzake de aanvraag van verzoekster toepassing kan gemaakt worden van het ministerieel besluit zodra dit gepubliceerd is en de nodige administratieve onderrichtingen van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket beschikbaar zijn.

De verzoekster kan ook steeds een afbetalingsplan aanvragen bij de uitbetalingsactor.

6. Beslissing:

Gelet op het Decreet van 27 juli 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van de verzoekster ontvankelijk doch **ongegrondd** is en bevestigt zij de betwiste beslissing van verwerende partij d.d. 17 mei 2022 in de mate dat het Groeipakket voor voor de maanden oktober tot en met december 2019, terecht van verzoekster werd teruggevorderd.

De Geschillencommissie besluit dat de aanvraag tot afzien van terugvordering door verwerende partij zal moeten onderzocht worden door de verwerende partij, en met name in welke mate er inzake de aanvraag van verzoekster toepassing kan gemaakt worden van het ministerieel besluit zodra dit gepubliceerd is en de nodige administratieve onderrichtingen van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket beschikbaar zijn.

Aldus uitgesproken te Brussel op **30 september 2022**;

De commissie was samengesteld uit:

De heer Herman Verlinden, voorzitter;

De heer Linda Aerts (Opgroeien regie) en mevrouw Anja Hellemans (FONS/VUTG), leden.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij de griffie van de

.....

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van deze beslissing (art. 115, § 1, eerste lid van het Decreet van 27 april 2018 en art. 22, derde lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018).

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens